

[Forsvarsministeren.]

med den ansvarlige sømilitære Sagkundskab, der havde talt her, og saa havde vi været fri for denne og megen anden Diskussion, som det ærede Medlem har rejst her i Tinget ud fra sin personlige Opfattelse, der baade paa dette og paa andre Omraader er afgjort i Strid med, hvad den ansvarlige sømilitære Sagkundskab mener. Man har ikke ment det forsvarligt at opretholde disse Baade, fordi det i Virkeligheden vilde være nødvendigt at bygge Baadene fuldkommen om, rekonstruere dem, saa at sige forny alting, hvis de skulde holdes gaaende paa forsvarlig Maade.

Det ærede Medlem har ogsaa talt om Kystdefensionen og om, hvor uforsvarlig den var, og jeg indrømmer, det er lidt, der er afsat til den, hvis der skal være Tale om at opretholde en Kystdefension med virkelig Artilleribeskyttelse af Hovedstaden, saaledes som man hidtil har tænkt sig. Vi ser dog nærmest saadan paa Kystdefensionen, at dens Hovedopgave er at være Støttepunkt for Mineudlægninger og for Flaadens Skibe her ved Hovedstaden. Naar det ærede Medlem talte om, at der kun var 8 faste Officerer til Raadighed, bør han dog hertil lægge det Antal Reservebefalingsmænd, som er uddannet, som stadig uddannes, og som faar en virkelig god Uddannelse, saaledes at de er i Stand til at yde en Indsats ved Mobilisering eller Formering af en Sikringsstyrke.

Det ærede Medlem mente, der burde oprettes Armeringsbatterier paa Stevns, og antagelig ogsaa andre Steder. Ja det er jo et af de Tillæg, som det konservative Forslag indeholder fremfor Regeringens, og der er dertil kun at sige, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller og den militære Sagkundskab jo vil være glade ved at faa saa store Forøgelser som muligt, baade paa det ene og paa det andet Omraade, men jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i sin Bemærkning om, at man ved blot at oprette saadanne Batterier paa Stevns vilde kunne sikre Hovedstaden mod et Bombardement fra Søen, og at man ikke kan gøre det paa anden Maade. Jeg er ikke sikker paa, om ikke nogle Undervandsbaade ikke var en nok saa svær Trusel mod de gamle Slagskibe, som det ærede Medlem talte om, som nogle faste Batterier, hvis Beliggenhed Fjenden i alt Fald ikke kan være i Uvidenhed om.

Det ærede Medlems Bemærkning om Materielinspektionen skal jeg ikke komme ind paa, jeg maa henholde mig til, hvad jeg

hidtil har sagt, og understrege, at det ærede Medlem ogsaa paa dette Punkt er i fuldkommen Modstrid med den tekniske og maritime Sagkundskab, som i øvrigt staaer til Ministeriets Raadighed.

Det ærede Medlem talte om Militærhospitalet og var dør inde paa Tanken om, at det vilde være billigere at nedlægge dette Hospital, og kritiserede den dyre Drift. Det er rigtigt, at der i Øjeblikket er en noget større Udgift pr. Sygedag end paa de tilsvarende kommunale Hospitaler; det hænger bl. a. sammen med Forrentningen af det store Beløb, som Opførelsen af dette Hospital kostede, men det hænger ogsaa sammen med, at et Militærhospital ganske naturligt ikke kan være i fuld Drift, altsaa ikke kan være fuldt belagt til Stadighed, saaledes som et civilt Hospital. Man kan ikke, selv om man kunde faa Patienter fra civile Hospitaler, udnytte Hospitalet fuldt ud, fordi det skal staa til Raadighed i givet Fald for en Invasion under Epidemier inden for Hæren eller Søværnet, og det medfører ganske naturligt, at Udgiften pr. Sygedag maa blive noget højere end paa civile Hospitaler. Men Bestræbelserne er stadig gaaet i Retning af at bringe disse Udgifter ned, og det Skema, det ærede Medlem talte om, viser ogsaa, at der har været en ikke uvæsentlig Nedgang i den gennemsnitlige Udgift pr. Sygedag fra 1935—36 til 1936—37.

Men jeg vil altsaa understrege, at jeg tror ikke, og de sagkyndige, der har med dette Spørgsmaal at gøre, er ogsaa i Modstrid med det ærede Medlem Hr. Westermann og er heller ikke af den Opfattelse, at Militæretaten vilde komme billigere fra det ved at nedlægge Militærhospitalet. Dertil kommer endelig den Omstændighed, at man saa ikke vilde have Sengeplads til Raadighed, som man kunde disponere frit over, i det Tilfælde en Epidemi udbræder. Det er dog maaske rimeligt, at Staten ofrer noget for at have ledig Sengeplads til Raadighed ved Udbrud af Epidemier; det Standpunkt anser jeg i alt Fald for forsvarligt fremfor at afskaffe dette Hospital og være henvist til kommunale Hospitaler eller Rigshospitalet, der i givet Fald vel netop i en saadan Situation i Forvejen vilde være belagt med civile Patienter.

I Anledning af de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde om Træbarakkerne ved Militærhospitalet, vil jeg sige, at her kommer det ærede Medlem for sent med sin Kritik. Der findes nemlig paa Finansloven en Bevilling til at fjerne disse Barakker, og i Løbet af Sommeren vil de blive fjernet